

Dosar nr. _____

ROMÂNIA
TRIBUNALUL TULCEA
SECTIA CIVILA, COMERCIALA SI CONTENCIOS ADMINISTRATIV
SENTINȚA CIVILĂ NR. _____

Ședința publică de la _____

Completul constituit din:

PREȘEDINTE : _____

Grefier : _____

S-a lua în examinare cauza în contencios administrativ și fiscal având ca obiect contestație act administrativ fiscal, privind pe reclamanta _____ cu sediul în comuna _____, jud. Tulcea în contradictoriu cu pârata **DIRECTIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE TULCEA** cu sediul în municipiul Tulcea, str.Babadag, nr.163 bis, jud. Tulcea.

Dezbaterile pe fondul cauzei au avut loc în ședința publică din data de 20 mai 2011, fiind consemnate în încheierea de ședință din acea dată, ce face parte integrantă din prezenta hotărâre, când, având nevoie de timp pentru studiul actelor și lucrărilor dosarului, instanța a amânat pronunțarea la datele de _____ 3 _____ 2011 și ulterior la data de _____ când a hotărât următoarele:

TRIBUNALUL,

Prin cererea înregistrată pe rolul acestei instanțe sub nr. _____ reclamanta _____ prin primar a chemat în judecată pe pârâta D.G.F.P. Tulcea pentru ca în contradictoriu cu aceasta prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună asumarea măsurilor privind obligațiile suplimentare de plată stabilite prin raportul de inspecție fiscală nr. _____ și prin decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală din cadrul D.G.F.P. Tulcea.

În motivare s-a arătat că potrivit prevederilor capitolul III din raportul de inspecție fiscală se menționează faptul că _____ a efectuat plăți în sumă de _____ reprezentând drepturi speciale acordate conform contractelor/ acordurilor colective de muncă, _____ ei cu ocazia sărbătorilor de iarnă și paște, conform acelorași contracte/ acorduri și tichete cadou în sumă totală de _____ lei.

Pentru aceste sume, în mod eronat și nelegal, organul de inspecție a stabilit obligativitatea plății impozitului și a contribuțiilor de asigurări sociale datorate de angajat și angajator, contribuția de asigurări pentru șomaj datorate de angajat și angajator, contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de angajator și asigurați, contribuția de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale, contribuția pentru concedii și indemnizații de la persoane fizice și juridice,

contribuția angajatorilor la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale, precum și majorări de întârziere la aceste sume.

Cu adresa nr. [redacted] s-a depus la Direcția Generală a Finanțelor Publice Tulcea, contestația împotriva măsurilor stabilite prin raportul de inspecție fiscală nr. [redacted] a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată de inspecția fiscală nr. [redacted].

Conform Deciziei nr. [redacted] contestația a fost respinsă, D.G.F.P. Tulcea, menținându-și punctul de vedere menționat în actele de control ante menționate.

Conform prevederilor art. 12 alin.11.2 din Hotărârea Guvernului României nr. 1317/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a dispozițiilor Legii nr. 193/2006 privind acordarea tichetelor cadou și a tichetelor de creșă, (pe care o anexează), „ Asupra sumelor corespunzătoare tichetelor cadou și tichetelor de creșă acordate de angajator nu se calculează și nu se rețin nici pentru salariat, nici pentru angajator contribuțiile obligatorii de asigurări sociale, prevăzute de Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, contribuțiile la bugetul asigurărilor pentru șomaj, prevăzute de Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor de șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare, contribuțiile obligatorii pentru asigurările de sănătate, prevăzute de Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările ulterioare.

Angajatorii nu datorează pentru sumele corespunzătoare tichetelor cadou și tichetelor de creșă acordate angajaților nici contribuția de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale, prevăzută de Legea nr. 346/2002 privind asigurarea pentru accidente de muncă și boli profesionale, cu modificările și completările ulterioare.

Or, organul de control, din exces de zel și bazându-se pe puncte de vedere personale, fără a ține cont de legislația în vigoare, dispune în sarcina [redacted] obligații fiscale suplimentare de plată netemeinice și nelegale, altele plata impozitului aferent acestor drepturi.

S-a menționat și faptul că, în conformitate cu prevederile Legii nr. 193/2006 și a H.G. nr. 1317/2006, tichetele cadou se acordau în limita sumelor prevăzute cu această destinație în bugetele unităților administrativ-teritoriale, nefiind supuse prevederilor invocate din Codul Fiscal.

Deși se verifică acordarea unor drepturi acordate conform unor legi speciale, se eludează în mod vădit, abuziv prevederile acestora și ale normelor de aplicare.

Mai mult, în Decizia nr. [redacted] privind soluționarea contestației, se face precizarea că se abrogă implicit prevederilor normelor de aplicare a Legii nr. 193/2006, deși așa cum se poate observa din H.G. nr. 1317/2006 pe care o anexează, prin Legea nr. 343/2006 s-a stabilit că, începând cu data de 01.01.2007 doar tichetele de creșă rămân neimpozabile, tichetele cadou devin impozabile, dar se păstrează prevederile referitoare la nereținerea contribuțiilor pentru asigurări sociale, asigurări sociale de sănătate, asigurări de șomaj și pentru accidente de muncă și boli profesionale.

Această speță se putea soluționa prin lecturarea prevederilor legale în vigoare (H.G. nr. 1317/2006), fără a face trimiteri la art. 55 din Codul Fiscal, prevederi ce referă la cadouri oferite de angajator în beneficiul copiilor minori ai angajatului și nu la tichete cadou.

A se face trimitere la alte texte legale și a proceda la asimilarea unor prevederi legale cu altele pe bază de puncte de vedere contravine aplicării prevederilor legale în litera și spiritul lor.

De asemenea, obligația de a reține și vira impozit și contribuții pentru sumele primite de salariați ca drepturi speciale conform contractelor/ acordurilor colective de muncă este contrară prevederilor legale care, la art. 42 lit. a din Legea nr. 571/2003, privind Codul Fiscal precizează:

ART.42

Venituri neimpozabile

În înțelesul impozitului pe venit, următoarele venituri nu sunt impozabile:

a) *ajutoarele, indemnizațiile și alte forme de sprijin cu destinație specială, acordate din bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, bugetele locale și din alte fonduri publice, precum și cele de aceeași natură primite de la alte persoane, cu excepția indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă.*

De asemenea, organul de inspecție fiscală a făcut abstracție de faptul că drepturile speciale acordate angajaților [redacted] conform contractelor/ acordurilor colective de muncă nr. [redacted] și nr. [redacted] sunt recunoscute ca atare prin sentințele civile nr. [redacted] și [redacted] ale Tribunalului Tulcea, sentințe definitive și irevocabile.

În speță, existând autoritate de lucru judecat, orice alte dispoziții contrare sunt nule, deci, obligațiile fiscale suplimentare stabilite de către organul de inspecție fiscală sunt inaplicabile. S-a menționat, odată în plus, că stabilirea acestora s-a făcut cu rea-voință, făcându-se abstracție de documentele puse la dispoziție de către instituția supusă controlului ([redacted] și care confirmau legalitatea acordării drepturilor speciale.

În decizia privind soluționarea contestației lor, D.G.F.P. Tulcea invocă prevederile art. 55, art. 68, 71 și 72 din Codul Fiscal, face trimitere la sporuri și adaosuri de orice fel, la orice câștiguri în bani și în natură, precum și avantaje acordate salariaților pentru procurarea de bunuri și servicii sau pentru distracții și recreere, deși drepturile cu destinație specială prevăzute în contractele/ acordurile colective de muncă se referă la sume acordate pentru compensarea cheltuielilor efectuate de angajați pentru medicamente, îmbrăcăminte, cheltuieli de sănătate, etc.

Iar dacă aceste drepturi cu destinație specială, definite astfel în sentințele civile nr. [redacted] și [redacted] Tribunalului Tulcea, sentințe definitive și irevocabile, în contractele/ acordurile colective de muncă, în raportul de inspecție fiscală nr. [redacted] în Decizia nr. [redacted] ale D.G.F.P. Tulcea, sunt asimilate salariilor și veniturilor de natură salarială, atunci art. 42, lit. a din Codul Fiscal devine lipsit de obiect și se mai ține cont de dorința legiuitorului de a face o diferențiere între veniturile impozabile și cele neimpozabile.

Conform raportului de inspecție fiscală se stabilește ca obligație fiscală suplimentară de plată și suma de [redacted], reprezentând vărsăminte pentru persoanele cu handicap neîncadrate și majorări de întârziere pentru neplata acestora.

S-a contestat această obligație motivat de următoarele aspecte legale:

[redacted] are, conform organigramei, un număr de [redacted] de salariați și nu a avut niciodată, în perioada supusă controlului, un număr de peste [redacted] le angajați contractuali, în anii 2005-2006 și peste [redacted] le angajați în perioada 2007-2010.

În mod cu totul eronat, organul de inspecție include în numărul de salariați ai primăriei asistenții personali ai persoanelor cu handicap grav. Or, aceștia sunt încadrați și plătiți din bugetul autorității publice locale conform prevederilor Legii nr. 448/2006, ca o obligație legală, nu fac parte din organigramă și statul de funcții, și implică un efort financiar foarte mare al bugetului local ([redacted] asistenți locali).

Nu este firesc ca autoritatea publică locală să fie, practic, sancționată pentru respectarea legii, să îi fie pusă în sarcină plata unor obligații fiscale destinate persoanelor cu handicap, atâta timp cât acestea sunt generate de simplul fapt că plătește asistenții personali ai persoanelor cu handicap grav.

În dovedire reclamanta a depus la dosar o serie de înscrisuri.

În drept reclamanta și-a întemeiat cererea pe prevederile art. 1 și următoarele din Legea nr. 554/2004.

Pârâta, legal citată a depus întâmpinare la dosar precum și o serie de alte înscrisuri.

Analizând actele și lucrările dosarului instanța reține următoarele:

În perioada 12.07.2010- 31.07.2010 și 23.08.2010 a avut o verificare a modului de stabilire, reținere, declarare și plată a impozitelor și contribuțiilor la [redacted] datorate la bugetul general consolidat al statului, verificare efectuată de organele fiscale din cadrul A.I.F.- Serviciul Inspecție Fiscală 3 ale D.G.F.P. Tulcea.

Rezultatele inspecției fiscale au fost consemnate în raportul de inspecție fiscală generală nr. [redacted], în baza căruia a fost emisă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. [redacted].

Ulterior prin decizia nr. [redacted] din [redacted] emisă de pârâtă, a fost respinsă ca neîntemeiată contestația formulată de I [redacted] împotriva deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. [redacted] pentru suma totală de [redacted] lei reprezentând: impozit pe venituri și asimilate salariilor ([redacted] lei), majorări aferente impozitului pe veniturile din salarii și asimilate salariilor ([redacted] lei), C.A.S. datorată de angajator ([redacted] lei), majorări aferente C.A.S. angajator ([redacted] lei), C.A.S. asigurați ([redacted] lei), majorări aferente C.A.S. asigurați ([redacted] lei), contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator ([redacted] lei), majorări aferente contribuției de asigurări pentru șomaj datorată de angajator ([redacted] lei), contribuția individuală de asigurări pentru șomaj reținută de asigurați ([redacted] lei), majorări aferente contribuției individuale de asigurări pentru șomaj

reținută de la asigurați() i), F.A.S.S. angajator(), majorări aferente F.A.S.S. angajator() lei), F.A.S.S. angajați() ei), majorări aferente F.A.S.S. angajați () ei), contribuția de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator() i), majorări aferente contribuției de asigurări pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator (811 lei), contribuția pentru concedii medicale și indemnizații de la persoane juridice sau fizice () lei), majorări aferente contribuției pentru concedii medicale și indemnizații de la persoane fizice sau juridice () i), contribuția angajatorilor la fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale () ei) majorările aferente contribuției angajatorilor la fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale () lei) vârsămintele de la persoanele juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate() ei) și majorările de întârziere aferente vârsămintelor de la persoanele juridice pentru persoanele cu handicap neîncadrate ()).

Sușinerile reclamantei în ceea ce privește lipsa obligației de a reține și vira impozit și contribuții pentru sumele primite de salariați ca drepturi speciale nu pot fi primite în condițiile în care potrivit art. 55 alin.1 din Legea nr. 571/2003 sunt considerate venituri din salarii toate veniturile în bani și/sau în natură obținute de o persoană fizică ce desfășoară o activitate în baza unui contract individual de muncă sau a unui statut special prevăzut de lege indiferent de perioada la care se referă, de denumirea veniturilor ori de forma sub care ele se acordă, inclusiv indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă.

Iar potrivit alin.2 lit. K în vederea impunerii sunt asimilate salariilor orice alte sume sau avantaje de natură salarială ori asimilate salariilor.

Pe cale de consecință drepturile speciale acordate salariaților sunt asimilate cheltuielilor salariale și sunt supuse impozitării.

În ceea ce privește tichetelor cadou se cuvin a fi observate dispozițiile art.55 alin.4 lit. a din Legea nr.571/2003, conform căroră cadourile oferite de angajatori în beneficiul copiilor minori ai angajaților, cu ocazia Paștelui, Zilei de 1 Iunie, Crăciunului și a sărbătorilor similare ale altor culte religioase, precum și cadourilor oferite angajatelor cu ocazia Zilei de 8 Martie sunt neimpozabile, în măsura în care valoarea cadoului oferit fiecărei persoane, cu orice ocazie din cele de mai sus, depășește () ei.

Pe cale de consecință organele fiscale au procedat corect stabilind că numai diferența dintre suma de () ei acordată și suma de () lei prevăzută de lege este asimilată veniturilor din salarii în vederea impunerii respectiv suma c () ei/ persoană.

Nici susținerea reclamantei referitoare la suma de () ei reprezentând obligație suplimentară de plată- vârsăminte pentru persoanele cu handicap neîncadrate plus majorări de întârziere pentru neplata acestora nu este întemeiată, în condițiile în care, pentru perioada anilor 2005-2006, O.U.G. nr. 102/1999 prevedea la art. 42 că agenții economici care au cel puțin 75 de angajați, precum și autoritățile și instituțiile publice care au cel puțin 25 de funcții contractuale, au obligația de a angaja persoane cu handicap cu contract individual de muncă într-un procent de cel puțin 4% din numărul total de angajați, respectiv din numărul de funcții contractuale prevăzute în statul de funcții.

Iar potrivit art. 43 agenții economici, autoritățile și instituțiile publice care nu respectă prevederile art. 42 alin.1 au obligația de a plăti lunar către bugetul de stat o sumă egală cu salariul minim brut pe țară înmulțit cu numărul de locuri de muncă de locuri de muncă în care nu au fost încadrate persoane cu handicap.

Pentru perioada ianuarie 2007- mai 2010, art. 77 din Legea nr. 448/2006 prevede că autoritățile și instituțiile publice, persoanele juridice, publice sau private, care au cel puțin 50 de angajați, au obligația de a angaja persoane cu handicap într-un procent de cel puțin 4% din numărul total de angajați. Autoritățile și instituțiile publice persoanele juridice, publice sau private, care nu angajează persoane cu handicap în condițiile prev. la alin. 2 pot opta pentru îndeplinirea uneia din următoarele obligații:

a) să plătească lunar către bugetul de stat o sumă reprezentând 50% din salariul de bază minim brut pe țară înmulțit cu numărul de locuri de muncă în care nu au angajat persoane cu handicap;

b) să achiziționeze produse sau servicii realizate prin propria activitate a persoanelor cu handicap angajate în unitățile protejate autorizate, pe bază de parteneriat, în sumă echivalentă cu suma datorată la bugetul de stat, în condițiile prevăzute la lit. a).

În aceste coordonate se observă că reclamanta datorează suma mai sus amintită.

În raport de toate aceste considerente urmează ca instanța să respingă cererea ca nefondată.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:

Respinge cererea având ca obiect contestație act administrativ fiscal, privind pe reclamanta [redacted] sediul în comuna Topolog, jud. Tulcea în contradictoriu cu pârâta **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE TULCEA** cu sediul în municipiul Tulcea, str.Babadag, nr.163 bis, jud. Tulcea, ca nefondată.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din data de 06.06.2011.

PREȘEDINTE

Grefier

[redacted]
CF. M. OVIDIU LAULU

Red. Jud.
Tehnored. R